

Győri Ítéltábla
Pf.I.20.197/2016/4. szám

Az ítéltábla a Madlovits és Társa Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Madlovits Péter ügyvéd) által képviselt **felperesnek** a dr. Simon Tünde ügyvéd által képviselt **I.r., az II.r. és III.r. alperesek** ellen **szerződés érvénytelenségének megállapítása** iránt indított perében a Tatabányai Törvényszék 2016. szeptember 15. napján kelt 9.P.20.248/2015/30. számú ítéletével szemben a felperes által 31. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbeezett rendelkezését helybenhagyja.

Köteles a felperes megfizetni az állam javára, az illetékügyben eljáró hatóság külön felhívására 32.800,- (harminckétezer-nyolcszáz) Ft fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A felperes az elsődleges kereseti kérelme szerint a Ptk. 205.§ (2) bekezdése alapján a közötté és az alperesek között 2007. szeptember 18. napján létrejött ingatlan jelzálogjoggal biztosított, devizában nyilvántartott lakáshitel kölcsönszerződés létre nem jöttének megállapítását, másodlagosan a Ptk. 209.§ (4) bekezdésére, a 209/A.§ (2) bekezdésére, illetve a 18/1999. (II.5.) Korm. rendelet 2.§ d) pontjára hivatkozással a jelzálogszerződés V.4. pontja szerinti kikötés semmisségének megállapítását kérte.

A harmadlagos kereseti kérelme a kölcsönszerződés érvénytelenségének megállapítására irányult. E körben arra hivatkozott, hogy a szerződés a Hpt. 213.§ (1) bekezdés d) pontjába ütközik.

Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletével a felperes kereseti kérelmeit elutasította, és kötelezte a felperest az állam javára 432.000,- Ft eljárási illeték, továbbá az I.r. és II.r. alperesek, mint egyetemleges jogosultak részére 457.200,- Ft perköltség megfizetésére.

Az elsőfokú ítélet perköltségviselésre vonatkozó rendelkezései megváltoztatása, az eljárási illeték és az I.r.-II.r. alperesek javára fizetendő perköltség általa meghatározott mértékre történő leszállítása iránt a felperes terjesztett elő fellebbezést.

Lényegében arra hivatkozott, hogy a módosított, de az I.r.II.r. alperesek hozzájárulása hiányában meg nem engedett keresetváltoztatásként elutasított kereseti kérelmében már nem csak megállapítási keresetet terjesztett elő, hanem a szerződés érvényessé nyilvánítását, és az I.r.-II.r. alpereseket az általa meghatározott feltételekkel történő elszámolásra kötelezését kérte. Erre figyelemmel álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem állapíthatta volna meg a pertárgy értékét a szerződésben kikötött ellenszolgáltatás értékével egyezően.

Előadta, hogy az elsőfokú ítélet meghozatala óta személyes körülményeiben változás történt, regisztrált álláskeresővé vált, állandó jövedelemmel nem rendelkezik.

Az I.r.-II.r. alperesek, mint egyetemlegesen jogosultak javára megállapított perköltség összegét az alperesi jogi képviselő által kifejtett munka mennyiségét tekintve eltúlzottnak ítélte.

Az alperesek a fellebbezésre nem terjesztettek elő ellenkérelmet.

Az ítélet tábla a fellebbezést a Pp. 256/A.§ (1) bekezdés b) pontja szerint tárgyaláson kívül bírálta el, és az alább kifejtette indokok értelmében alaptalannak ítélte.

A felperes a pertárgy értékének meghatározása körében arra hivatkozott, hogy álláspontja szerint azt a 2016. június 16. napján kelt kereseti kérelmében foglaltak alapján kellett volna meghatározni.

Az ítélet tábla e körben kiemeli, hogy a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátaira tekintettel (Pp. 253.§ (3) bekezdés) jelen eljárásban nem volt lehetőség annak vizsgálatára, hogy az elsőfokú bíróság keresetváltoztatást elutasító 26. számú végzése érdemben helytálló volt-e.

A felperes hivatkozott kereseti kérelmének érdemi vizsgálata - a meg nem engedett keresetváltoztatás miatt - nem képezte az elsőfokú eljárás tárgyát.

A Pp. 24.§ (1) bekezdése szerint a pertárgy értékének megállapításánál a keresettel érvényesített követelés vagy más jog értéke irányadó.

A pertárgy értékét a felperes által előterjesztett, a bíróság által elbírált kereseti kérelem alapján kell meghatározni.

A pertárgy értékének meghatározása során tehát figyelmen kívül kell hagyni a felperes által is hivatkozott, az által előterjesztett, ám a bíróság által - a keresetváltoztatás tilalma miatt - el nem bírált kereseti kérelmet.

A fentiek alapján az elsőfokú bíróság jogszabálysértés nélkül vette alapul a pertárgy értékének meghatározása során - az előterjesztett és elbírált kereseti kérelmekre figyelemmel - a kölcsönszerződésben kikötött ellenszolgáltatás (7.200.000,- Ft) értékét, és az Itv. 42.§ (1) bekezdés a) pontja alkalmazásával helytállóan kötelezte a felperest 432.000,- Ft eljárási illeték megfizetésére.

A felperes az I.r. és a II.r. alperesek, mint egyetemleges jogosultak részére megállapított perköltség összegét eltúlzottnak ítélte, mert álláspontja szerint az nem áll arányban a jogi képviselő által elvégzett munka mennyiségével. Fellebbezésében nem jelölte meg azt az összeget, amelyre leszállítani kéri a fizetendő perköltség összegét, ezért az ítélet tábla úgy tekintette, hogy azt a fele részére kéri leszállítani.

Az ítélet tábla e körben az alábbiakat emeli ki.

Az ügyben alkalmazandó 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdés a) pontja szerint a pertárgy értékének figyelembe vételével az I.r. és II.r. alperesek 360.000,- Ft + Áfa, azaz 457.200,- Ft ügyvédi munkadíjra tarthatnak igényt.

Ezen összeg mérséklésére az IM rendelet 3.§ (6) bekezdése csak indokolt esetben, és csak akkor ad alapot, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett jogi tevékenységgel.

Az ítélet tábla álláspontja szerint az I.r. és II.r. alpereseket egyetemlegesen megillető, a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdés a) pontja szerinti ügyvédi munkadíj meghatározásánál az elsőfokú bíróság helytállóan mérlegelte a kifejtett képviseleti tevékenység mennyiségét.

A periratokból megállapítható, hogy az alperesi jogi képviselő a perben megtartott mindhárom tárgyaláson megjelent, azokon aktívan részt vett, nyilatkozatot terjesztett elő, írásbeli beadványokat szerkesztett.

A fentiek miatt az ítéletábra álláspontja szerint sem merült fel olyan körülmény, amely a jogszabály szerinti járó ügyvédi munkadíj mérséklésére adna alapot.

Mindezek alapján az ítéletábra a Pp. 253.§ (2) bekezdése értelmében az elsőfokú ítélet megfellebbezett rendelkezéseit helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban pervesztes felperes a Pp. 78.§ (1) bekezdése és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján köteles megfizetni az állam javára az Itv. 39.§ (1) bekezdése és a 46.§ (1) bekezdése szerint számított fellebbezési illetéket.

A másodfokú eljárásban a pertárgy értéke az eljárási illeték vonatkozásában 181.800,- Ft (432.000-250.200), az ügyvédi munkadíj tekintetében pedig 228.600,- Ft (457.200-228.600), így a felperest terhelő másodfokú eljárási illeték összege 32.800,- Ft.

Az I.r. és II.r. alpereseknek a másodfokú eljárásban felszámítható költsége nem merült fel, ezért az ítéletábra a másodfokú perköltségre vonatkozó rendelkezést a Pp. 239.§-a szerint irányadó Pp. 79.§ (1) bekezdése alapján mellőzte.

Győr, 2017. január 25.

Dr. Lezsák József sk.
a tanács elnöke

. Maurer Ádám sk.
előadó bíró

. Sarmon Hedvig sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

Kiadó